

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 100/2021
10.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела разбојништво у покушају у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези чланова 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радоње Дубљевића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 2К.974/18 од 18.12.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 330/20 од 24.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радоње Дубљевића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 2К.974/18 од 18.12.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 330/20 од 24.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 2К.974/18 од 18.12.2019. године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојништво у покушају у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези чланова 30. и 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.11.2012. године до 21.01.2013. године, а која казна ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује и то у ..., ..., без примене електронског надзора, а које просторије окривљени не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду паушал у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 330/20 од 24.09.2020. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Радоње Дубљевића и адвоката Немање Говедарице и Дејана Добросављевића и жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Невене Станојевић, па је потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду 2К.974/18 од 18.12.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Радоња Дубљевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде у корист окривљеног или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на нови поступак, те да у смислу члана 488. став 2. ЗКП обавести окривљеног и браниоца о дану и часу одржавања седнице већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да дело за које се окривљени гони и за које је правноснажно оглашен кривим по закону није кривично дело, јер у пасивном понашању окривљеног недостаје битно законско обележје кривичног дела и то радња извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, односно радња која би у смислу саизвршилаштва била у тесној вези са радњом извршења. По ставу браниоца, окривљени критичном приликом није предузео никакве одређене активности којима би била манифестована радња извршења, при чему се присуство окривљеног, у време извршења дела, у аутомобилу на удаљености већој од 100 метара од места извршења дела не може третирати као радња извршења, односно као држање страже, посебно што код окривљеног нису пронађена било каква маскирајућа средства која би упућивала на закључак да се он припремао и имао намеру за било какве активности у извршењу предметног дела, а без радње извршења нема ни субјективног односа окривљеног према делу - умишљаја, као ни саизвршилаштва, односно заједничке одлуке са осталим окривљенима за извршење дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ чини онај ко употребом силе против неког лица или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело одузме туђу покретну ствар у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, те да из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде произилази да је окривљени АА заједно са окривљенима ВВ и ББ, малолетним ГГ против кога је поступак издвојен и још једним НН лицем, са умишљајем покушали употребом силе против оштећеног ДД, а на штету оштећеног ЂЂ власника СТР „ЕЕ“, и претњом да ће непосредно напасти на живот, да одузму сав новац који пронађу у наведеној продавници, у намери да присвајањем новца себи прибаве противправну имовинску корист, а у време, месту и на начин ближе описаним у изреци пресуде, то дакле, по налажењу Врховног касационог суда, јасно произилази да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела разбојништво у покушају у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези чланова 30. и 33. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим. У конкретном случају, у изреци правноснажне пресуде је јасно описана радња окривљеног АА која се састоји у томе што је он критичном приликом, налазећи се у путничком моторном возилу којим се са осталим окривљенима довезао до СТР „ЕЕ“, а које возило је сво време имало упаљен мотор ради бекства, пазио да неко не наиђе, а поред тога јасно је описано и саизвршилаштво окривљених, односно заједничка воља и заједнички умишљај окривљених за извршење предметног кривичног дела.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радоње Дубљевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић